

діяльності. Адже основною метою інформаційного забезпечення є надання користувачам необхідної інформації, яка у свою чергу є важливим ресурсом, адже містить дані які зменшують невизначеність у діяльності об'єктів.

Література

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-ХІІ [Електронний]. – Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
2. Скрипник М. І. Визначення управлінського обліку в системі інформаційного потенціалу / М. І. Скрипник, М. М. Матюха // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. - 2016. - Вип. 21(2). - С. 186-189. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_en_2016_21%282%29__48

УДК657.6

Пустовіт Д.К., студентка, Бунда О.М., к.е.н, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Сучасні глобалізаційні процеси, які спостерігаються в Україні мають значний вплив на економіку України. Так як користувачі фінансової звітності прагнуть мати впевненість в достовірності наданої інформації, важливою є аудиторська діяльність та її відповідність вимогам розвитку на міжнародному рівні.

Аналізом та дослідженням розвитку вітчизняного аудиту займаються науковці та спеціалісти в цій сфері: О. Петрик, В. Сопко, Ф. Бутинець, Г. Давідов, М. Кужельний, Б. Усач, В. Рудницький, С. Столярова та інші.

Метою є дослідження останніх змін в регулюванні аудиторської діяльності в Україні та аналізу інтеграції нормативної бази з питань здійснення аудиту до європейського зразка.

Сьогодні система аудиту на Європейському економічному просторі базується на засадах, визначених Директивою 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності. Її метою є висунення вимог щодо застосування єдиного набору міжнародних стандартів аудиту, оновлення вимог до освіти, професійної етики та технічна реалізація співпраці між державами [1].

Важливими є положення Директиви 2014/56/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 р., що вносить зміни до Директиви 2006/43/ЄС. Її метою є підсилення довіри інвесторів до справедливості та достовірності фінансових звітів, що публікуються підприємствами через подальше підвищення якості обов'язкового аудиту. Також регулює аудит Регламент (ЄС) № 537/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 про особливі вимоги до обов'язкового аудиту суб'єктів громадського інтересу і скасування Рішення Європейської Комісії 2005/909 /ЕК [2].

Офіційне визнання аудиту в Україні відбулося в 1993 р. з прийняттям Закону України «Про аудиторську діяльність», який визначав правові засади здійснення аудиторської діяльності в Україні і був спрямований на створення системи незалежного фінансового контролю з метою захисту інтересів користувачів фінансової та іншої економічної інформації [3].

З 2004 р. Україна перейшла на застосування міжнародних стандартів аудиту (МСА), метою яких є встановлення загальних правил щодо організації та визначення методологічних засад проведення аудиту. Впровадження МСА в Україні, як національних, максимально сприяє входженню нашої країни у систему господарських зв'язків і виходу аудиту на міжнародний рівень.

Починаючи з 01.10.2018 року в Україні набув чинності Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», який відображає зближення регулювання аудиту в нашій країні із нормами Європейського союзу, адже його основою є Директиви ЄС (2006/43/ЄС, 2014/56/ЄС) [4].

Основними змінами, які відповідають європейським вимогам та які відрізняють стару і нову редакції законів, є:

1. Встановлено, що результатом проведення аудиту фінансової звітності є аудиторський звіт (а не висновок, як було раніше);
2. Визначено новий порядок атестації аудиторів;
3. Залишено один Реєстр аудиторів і суб'єктів аудиторської діяльності, який складається з чотирьох розділів;
4. Встановлено обмеження щодо одночасного надання послуг з обов'язкового аудиту і неаудиторських послуг підприємствам, що становлять суспільний інтерес, уточнено перелік неаудиторських послуг та встановлено їх граничну вартість;
5. Обмежено терміном у 10 років тривалість обов'язкового аудиту;
6. Посилено контроль за здійсненням аудиторської діяльності (не лише Аудиторською палатою України, а і Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю).

Нові зміни в Законі мають покращення у бік структурованого аудиту, системного підходу, а також посилення вимог до звітності та більш ретельного нагляду, що покращить якість наданих аудиторських послуг, зміцнить корпоративне управління зацікавлених сторін, а також дозволить виявити системні проблеми господарських суб'єктів [5].

Отже, обраний варіант європейського розвитку та його впровадження в нормативну базу щодо регулювання аудиту, вважаємо, вплине на: підвищення рівня конкурентоспроможності українських підприємств на міжнародних ринках; взаєморозуміння з інвесторами, налагодження зв'язків; постійну компетентність спеціалістів та аналітиків та загальне підвищення економічного клімату в Україні.

Література

1. Директива 2006/43/ЄС (зі змінами) Європейського Парламенту та Ради від 17.05.2006 р. № 2006/43/ЄС. – Офіційний журнал Європейського Союзу. – 2006. – L 112. – 32 с. 3.

2. Директива 2014/56/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 р., що вносить зміни до Директиви 2006/43/ЄС. – Офіційний журнал Європейського Союзу. – 2014. – L 158/1. – 30 с.

3. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 р. № 3125-XII (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3125-12/stru#Stru>

4. Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 01.10.2018 р. № 2258-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19#n5>

5. Герасименко Є. Євроінтеграція: Місце та значення Директив ЄС як джерела права в правовій системі України. – Український юрист. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jurist.ua/?article/1525>.

УДК 657.1

Самар А.В., студент, Радіонова Н.Й., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ЗНАЧЕННЯ ПОДВІЙНОГО ЗАПИСУ ДЛЯ ОБЛІКОВИХ ПРОЦЕДУР

Кожна господарська операція в бухгалтерському обліку відображається двічі: за дебетом одного й за кредитом іншого рахунку у тій самій сумі.

Ознайомимося з порядком подвійного запису на рахунках на такому прикладі: одержано в касу з поточного рахунку в банку грошові кошти в сумі 50000 грн. Ця операція зумовлює взаємозв'язок двох рахунків: «Готівка» і «Поточний рахунок». Обидва рахунки – активні. Оскільки на активних рахунках збільшення господарських засобів відображається на дебеті, то операція повинна бути записана на дебет рахунку «Готівка». На поточному рахунку в банку грошові кошти, відповідно, зменшилися на цю ж суму (50000грн.). Зменшення засобів на активних рахунках відображається на кредиті. Тому операцію треба одночасно відобразити на кредиті рахунку